

mis walitsewa tähelaju nime awaldawad ja kuda targemad mehed räägiwad, peab nime andmine siin tähendama, et õõd ja pääwad sügise pööripääwal ühepitused, otse kui kaalutud on. Pildis näame ühe meeste ja naisterahwa, kes puuwilja maha wõtnud ja sellega kaks tändrit ja ühe korwi on täinud. Poisike katsub, kuda wili maitseb? Ma arwan wäga häästi.

Wiinakuu pildi kõrwas näame kaks skorpionit, mis esimesel filmapilgul peaaegu wähi sarnatsed näitawad, siiski palju kurnemad loomafesed on, keda, tänu Jumalalle! meie maal ei leita. Siin tähendawad nemad meile tähelaju nime, ja ei ole nende nõõlamist karta. Kuda kuu nimi awalikult kuulutab, on soema maade rahwas sel ael kõik wiinamägedel tõõl, fobaraid nopimas, neid wälja pressimas j. n. e. Meie pildike näitab ühe suure korwi täie wiinamarju, teisel mehel jälle korw fobaratega seljas. Selle mehe kõhtu waadates, kes käega korwi peale tähendab, tuleb pool tahtmata mõttesse, et tema lääritut fobarate makla mite pisut omast kurgust ei ole allaneelanud.

Zalwekuu pildikese kõrwas seisawad kaks kütiti, mõlemil ülestõmmatud ambud winnas käes ja noolid ambude peal. Need wanapõlwe rahwa wärki mehed kuulutawad meile tähelaju nime. Pildis leiame niisamati kaks kütiti tänapäawases riides, sellepärast arwan ma, et wõõramaa rahwal paras jahi aeg wõib olla. Niipalju kui mina kütiti ammetist tean, kardan ma et lastud püüsi laeng mehel tuulde ja lind oma teed on läinud. Ka teisel küttil, kellel püüsi kaenlas seisab, ei näi paremat õnne täna olema olnud, muidu näitaks ta meile lahsemat nõgu.

Jõulukuu pildikest toetab mõlemilt poolt üks kaljusil, sellega taewamärki tähendates, kus sees päife sel kuul seisab. Jõulupühad on igas paigas haritud rahwa keel üs rõõmu püha lastele, mis meile ka pildikene näitab, kus üks weike jõulupuu küünaldega laua peal põleb ja lapsed endid rõõmustawad, emal süda ka nooruse ilule lähed, laste õnne

nähes. Küünla walguõ annab meile tähte, et jõulu pühad sellele mälestuseks on seatud, kes maailmale walguiseks oli sündinud. Ehk kül rahwade sugud rohkem kahetsateisklämme sada aastat seda walguõ on näinud, siiski ei taha waimu pimedus weel lõpeda.

Näärikuu pildikese kõrwas seisab kummalgi pool üks mees, kellel palju enam kehakatet ei ole kui meie esivanematel paradisis; mehe paremal õlal on üks weekruus, kust west maha woolab. Need kaks kuu tähendawad taewamärgi nime: weemees. Pildikese peal leiame ühe tütarlapse wõli taga, koonlast eiet keeritatas, — aga lõnga eie on kattenud, seekord wistiõ õnneks, sest et täna piiga ühetasast lõnga ei wõinud kedrada, kus armufene tema kõrwas istub ja parema käega tütarlast kaisutab. Noh, minu pärast! kui neist hiljemine abielu rahwa paar peab saama, siis soowin neile:

„Et esi: armastuse ilul
Nest õitfeks õn weel õhtu wilul.“

Sedawiisi wiimse ehk

Küünlakuu pildikese seletusele jõudes, ütlen siin lähidelt, kus aeg ja paber mul läest lõpewad, et kalad mõlemil pool pilli taewamärgi ehk tähelaju nimetawad, kus sel ael päikese seisus on. Kaks wõõrast wärki rietega inimest, üks meeste, teine naisterahwas teewad naljamängi, mis Eesti rahwa seas weel sedawiisi liikumas ei ole ja wõõral keelil Moskeraade kuisutakse, kus inimesed wõõra komblikud riided selga, ja peenikesest lõuendist tehtud maalitud kujud endale silmnäü ete panewad, et neid sel moondatud kombel ei pea tuntama, kes nemad on. Meie sandimardid ja sandiladrid osatawad kui sabatõsule seesugust nalja taga, ehk kül wäga toorel wiisil.

Nüüd lõpetame pildikeste seletamist ja loodame ühtlase, et mõned terased lugejad sest mõnda tululiku õpetust wõikõid leida, mis ülemal päikese, maatera rändamise ja elaja rõnga kohta kuulutastme.